

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Č. 29

číslo a název klíčové aktivity	I/2 Inovace a zkvalitnění výuky směřující k rozvoji čtenářské a informační gramotnosti
název materiálu	VY_12_INOVACE_29_ČJ_LV9_Tvořivá práce s textem
téma	Literární žánry – drama 1
anotace	Vcítění se do situace druhých, odmítání hrubého zacházení
očekávaný výstup	ZV – LMP Jazyk a jazyková komunikace – 2. stupeň Literární výchova – čtení s porozuměním, orientace v textu
druh učebního materiálu	Pracovní list
ročník	9.
datum vytvoření	2. 1. 2013

Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je Mgr. Zdena Cekotová
„SLUNCE“ CZ.1.07/1.4.00/21.1192

Tento projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky

EDUARD VAVRUŠKA – O CHYTRÉM HONZOVI

Postavy: Honza, První zloděj, Druhý zloděj, Vypravěč

Dekorace: náznakový les

Rekvizity: pytel, malá, střední a velká šiška

Vypravěč: Žil jednou v jedné vesnici sedlák, jmenoval se Jakub. Do rodiny ještě patřila jeho manželka Barbora a synek Jan. Jeník však dělal otci i matce od samého dětství starosti. Do školy se mu nechtělo – a když přece musel, výsledky vypadaly podle toho. Jen tak tak, že se naučil číst a trochu psát. A tak milému Jendovi začali brzy říkat Honza – a co horšího – hloupý Honza. Když dorostl jinošského věku, zavola si ho otec a pravil: Jsi už dost starý, abys mohl do světa na zkušenou. Doma za pecí bys pořád zůstal jen hloupým Honzou. – matka napekla buchty, naskládala je chlapci do uzlíku – a Honzík se vydal na cestu...

Honza: (vejde zprava bez uzlíku, zamíří ke stromu) Už je večer – dál dnes nedojdu. Někde tady přespím, ale kde? Na zemi by mě mohla přepadnout divoká zvěř... Vylezu na strom a nějak se tam uvelebím ve větvích. (šplhá na strom) kdybych měl aspoň jedinou buchtu... ale kde je jí konec! Nu – přes noc to musí břicho vydržet a ráno uvidíme, co les dá... (zmizí v koruně stromu, je slyšet jeho oddechování, potom se ztiší)

Malá pauza

Zloději: (vkradou se zleva, společně nesou nějaký pytel; oddechují nahlas)

2. zloděj: Už to ne ne neunesu! (pustí pytel a ten se žuchnutím a zacinkáním padne na zem)

Honza: (probudí se leknutím a téměř spadne se stromu. Zloději ovšem nic nezpozorují a Honza opět zmizí v koruně)

1. zloděj: Chytráku, ještě nás někdo uslyší!

2. zloděj: Chacha! Ta ta tady? A te te teď?

1. zloděj: (táhne pytel pod strom) Ukradli jsme na zámku pytel zlaťáků – musíme se rozdělit.

2. zloděj: (hrabe se v pytli, cinká dukáty) Ale ja ja jak? Když já neumím po po počítat!

1. zloděj: Věříš mi?

2. zloděj: Ne ne nevěřím!

Honza (hodí na prvního zloděje malou šištičku)

1. zloděj: Tak mi nevěř, ale proto mě ještě nemusíš bouchat!

2. zloděj: Co co copak já někoho bouchám? – Mám nápad. Bu bu budeme ze zlaťáků skládat dvě hromádky. Vě vě věříš mi?

1. zloděj: Nevěřím!

Honza (hodí na prvního zloděje větší šišku)

1. zloděj: (vyskočí) Nehraj si se mnou, kamaráde! Jak ti mám věřit, když mě pořád boucháš?! Zkus to ještě jednou a uvidíš! Rozlámu ti všechny kosti...

Honza: (shodí na prvního zloděje velikánkou šišku)

1. zloděj: (rozlíceně) Tak ty takhle? (pustí se do druhého zloděje, buší ho oběma rukama)

2. zloděj: Ne ne neblázni, ka ka kamaráde!

1. zloděj: Já ti dám kamaráda! (shýbne se, sebere ze země klacek)

2. zloděj: (využije toho a utíká doleva)

1. zloděj: (s klackem nad hlavou běží za ním) Daleko neutečeš! Tu máš, tu máš.

2. zloděj: Aú! Aú! (křik obou slábne v dálce)

Honza: (sjede rychle se stromu, rozhlédne se, uchopí pytel, hodí si jej přes rameno a dá se na cestu k domovu, odkud přišel) Když se dva perou, má z toho třetí užitek...

Vypravěč: (během jeho řeči se zavírá pomalu opona) To bylo divení a radosti, že se Honza vrátil s takovým nákladem! A víte, co provedl se zlaťáky? Dobře slyšel, že je zloději ukradli v královském zámku. Poprosil tedy tatínka,

aby zapřáhl koně do vozíku a společně zavezli celý pytel do královského města. V zámku je přivítali s ohromnou slávou, Honza dostal velkou pochvalu, a protože se zalíbil královské dcerce, a protože ona se jemu také líbila – byla z toho brzy svatba! – otec Jakub a matka Barbora se museli přestěhovat na zámek – nadřeli se v životě už dost. A věřte nebo nevěřte – nikdo už nikdy o Honzovi neřekl, že je hloupý. Ani si to o něm nemyslel...

Tvořivá práce s textem – pracovní list

Jméno a příjmení: _____

1. Přečti si pozorně řeč druhého zloděje. V textu ji vyznač barevně. Asi jsi poznal, že trpí nějakou vadou řeči. Víš jakou? Napiš to.

_____

2. Spolužákům a lidem, kteří takto mluví, zadržávají nebo koktají, se nikdy nesmějeme! Jaké vlastnosti mají lidé, kteří se jim smějí? Jací jsou? Napiš alespoň tři špatné vlastnosti.

_____

3. Vypiš ze hry všechna vlastní jména.

_____

4. Z přeházených písmen slož vlastní jména. První a poslední písmenka jména jsou shodná. První tři jména jsou rodu mužského, zbylá rodu ženského.

BHSAOULV _____

RDAVOAN _____

VASMILITL _____

JAORASVLA _____

VLERIAE _____

BUNHOKA _____

5. Honza vrátil lup králi. Nenechal si ho. Jak se Honza zachoval? Jak by ses zachoval ty?

_____

_____